

Abstrakt

Práce se zabývala zejména intenzitou ekonomických vazeb mezi Českou republikou a Německem po rozšíření Evropské unie v roce 2004. Její první část postihla základní charakter těchto vazeb od vzniku samostatného Československa v roce 1918 až do vzniku samostatného českého státu v roce 1993. Druhá část práce se obšírněji věnovala zhodnocení relevance neofunkcionalismu, který představoval pro formulace hypotéz určitý teoretický podklad. Z hlediska fungování integračního procesu tak, jak jej neofunkcionalismus přímo i nepřímo předpokládá, byly definovány dvě základní hypotézy. Tyto hypotézy prošly v následující kapitole testováním jednoduchou statistickou analýzou (komparativní metoda) a jednoduchou regresní a korelační analýzou (metoda zkoumání závislostí). Do analýzy byl zejména včleněn prvek finanční a hospodářské krize.

Na základě vyhodnocených a pozorovaných dat lze tvrdit, že se hypotézy potvrdily, tedy že intenzita ekonomických vazeb se mezi těmito dvěma zeměmi počínaje rokem 2004 zvýšila (ačkoli poněkud nelineárně) a zároveň se podstatně zvýšila také sladěnost hospodářského vývoje obou zemí. Toto jen ukazuje na přesvědčení, že evropská integrace vede k vyšší sladěnosti členských zemí vlivem vzájemné integrace vyššího množství aspektů ovlivňujících jejich vývoj.

Tento proces se zdá být příčinou vyšší bilaterální ekonomické aktivity, v níž dochází ke snižování nejistoty a transakčních nákladů. Exogenní faktor vlivu hospodářské krize, která se zejména projevila svojí celkovou plošností a nediferencovaností z hlediska napadených geografických celků, tento proces jednoznačně zpomalil.

Nejen z tohoto důvodu si lze do budoucna ovšem klást bezpochyby relevantní otázku v tom, jaký rozsah bude možno v integraci dosáhnout a kde si členské státy budou chtít ponechat svá specifická ustanovení v platnosti na úkor jejich další harmonizace.

Ekonomická výměna Německa a ČR s sebou nese podstatně intenzivnější politické vztahy, jakkoli jsou ve své většině s ekonomickou výměnou spjaty. Jejich další vývoj zůstává ovšem nejistý i s ohledem na probíhající dluhovou krizi eurozóny a aktivní participaci Německa na jejím řešení. Bude proto záviset i na vývoji mnoha

exogenních faktorů, jakým způsobem bude spolupráce Německa a ČR v rámci neofunkcionalistických premis pokračovat.